

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 327/2023-46

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletých sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], oboch [REDAKOVANÉ], zastúpených sťažovateľkou ako zákonnou zástupkyňou a všetkých zastúpených JUDr. Andrejom Garom, advokátom, Štefánikova 14, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava I (teraz Mestský súd Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/33/2020 (teraz B1-3P/33/2020) takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/33/2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava II **prikazuje** v konaní sp. zn. B1-3P/33/2020 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom **priznáva** každému finančné zadosťučinenie **800 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava II **povinný** vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava II **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **725,70 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 25. októbra 2022 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I [teraz Mestský súd Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“ alebo „mestský súd“)] v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/33/2020 (teraz B1-3P/33/2020). Navrhujú v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prietahov a domáhajú sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 500 eur samostatne, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

1.1. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 327/2023-26 z 8. júna 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov o nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní. Predmetom konania je návrh [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka v 1. rade“), na rozvod manželstva, pričom konanie je obligatórne spojené s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

3. Z chronológie konania okresného súdu opísaného sťažovateľmi vyplýva, že sťažovateľka v 1. rade podala návrh na začatie konania 2. júna 2020. Okresný súd uskutočnil prvý procesný úkon po uplynutí štyroch mesiacov od podania návrhu, keď 13. októbra 2020 ustanovil maloletým deťom na zastupovanie v konaní opatrovníka a vyzval sťažovateľku v 1. rade na doloženie označených dôkazných prostriedkov. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 2. augusta 2021, teda po uplynutí viac ako jedného roka od podania návrhu na začatie konania. Ďalšie pojednávania v napadnutom konaní sa uskutočnili 29. septembra 2021, 12. januára 2022 a 9. mája 2022. Súd na pojednávaní 9. mája 2022 meritorne rozhodol. V čase podania ústavnej sťažnosti (25. októbra 2022, pozn.) nebol v napadnutom konaní vyhotovený a doručený rozsudok vyhlásený na pojednávaní 9. mája 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia namietajú primárne nečinnosť okresného súdu vrátane neefektívneho postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Poukazujú na celkovú dĺžku konania, ktorá v čase podania ústavnej sťažnosti dosahovala dĺžku dva a pol roka. S odkazom na relevantné ustanovenia Civilného mimosporového poriadku a skutočnosť, že predmetom konania je vec týkajúca

sa starostlivosti súdu o maloletých, zdôrazňujú povinnosť okresného súdu v konaní postupovať s výnimočnou rýchlosťou.

5. K otázke skutkovej a právnej náročnosti veci sťažovatelia uviedli, že o predmete konania s výnimkou určenia výživného dospeli k rodičovskej dohode. Z uvedeného dôvodu bol predmet konania zúžený na rozhodnutie o výživnom pre maloleté deti. Zároveň poukázali na to, že hoci okresný súd na pojednávaní 9. mája 2022 vyhlásil rozsudok, tento nebol po uplynutí viac ako 5 mesiacov sťažovateľom doručený. Sťažovatelia k hodnoteniu vlastného pričinenia o dĺžku trvania napadnutého konania uviedli, že svojím konaním neprispeli k dĺžke trvania konania, a výslovne uviedli, že dĺžka napadnutého konania je zapríčinená výlučne nesprávnym procesným postupom a nečinnosťou okresného súdu v napadnutom konaní. Ku kritériu zložitosti veci uviedli, že konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností patrí do štandardnej rozhodovacej činnosti súdov a nevyznačuje sa zložitou. Vo všeobecnosti hodnotili postup okresného súdu v napadnutom konaní ako ústavnoprávne neakceptovateľný.

III.

Vyjadrenie mestského súdu, replika sťažovateľov a prehľad procesných úkonov

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

6. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1Spr/65/2023 doručenom ústavnému súdu 25. júla 2023 čiastočne uznal dôvodnosť ústavnej sťažnosti. Poukázal na priebeh napadnutého konania a v podstatnom uviedol, že konanie začalo na základe návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností 3. júna 2020, pričom až do obdobia od 9. júna 2022 do 27. októbra 2022 konal súd bez prietahov, a to aj napriek tomu, že v tomto období bola činnosť súdov sťažená protipandemickými opatreniami.

III.2. Replika sťažovateľov:

7. Sťažovatelia sa na výzvu ústavného súdu zo 4. augusta 2023 k stanovisku mestského súdu vyjadrili podaním doručeným ústavnému súdu 14. augusta 2023, v ktorom poukázali na čiastočné uznanie dôvodnosti ústavnej sťažnosti zo strany mestského súdu. Spochybnili argumentáciu mestského súdu k odôvodneniu dĺžky trvania napadnutého konania. Uviedli, že súd mal len autoritatívne rozhodnúť o výške vyživovacej povinnosti, pretože, čo sa týka ostatných častí predmetu konania, účastníci konania sa dohodli. Postup súdu považujú za neefektívny, zdĺhavý a nesústredený.

III.3. Prehľad procesných úkonov:

8. Ústavný súd z obsahu chronologického prehľadu procesných úkonov predloženého mestským súdom a obsahu predloženého súdneho spisu zistil, že po doručení návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností 3. júna 2020 súd 4. júna 2020 vyzval na úhradu súdneho poplatku. Súdny poplatok bol uhradený 8. júna 2020. Sťažovatelia adresovali 30. septembra 2020 súdu žiadosť o nariadenie termínu pojednávania. K návrhu na začatie konania sa otec vyjadril 9. októbra 2020. Uznesením z 13. októbra 2020 súd ustanovil kolízneho opatrovníka a výzvou z toho istého dňa požiadal účastníkov konania o predloženie dokladov.

Sťažovateľka v 1. rade požiadala o predĺženie lehoty na predloženie dokladov a doklady predložila 5. novembra 2020. Otec predložil doklady 27. októbra 2020. Sťažovateľka v 1. rade sa k vyjadreniu otca vyjadрила 10. decembra 2020. Otec zaujal stanovisko k aktuálnej životnej situácii a súdu ho doručil 31. marca 2021. Žiadosťou z 1. apríla 2021 sťažovateľka v 1. rade požiadala súd o nariadenie pojednávania. Súd určil termín pojednávania na 2. august 2021 a po prejednaní veci na tomto pojednávaní určil ďalší termín pojednávania na 29. september 2021. Podaním z 8. novembra 2021 sťažovateľka v 1. rade požiadala o odročenie pojednávania; súd nariadil nové pojednávanie na 12. január 2022, na ktorom bola vec prejednaná, a ďalší termín pojednávania určil na 31. január 2022. Po podaní námietky zaujatosti sťažovateľkou v 1. rade 20. januára 2022 bol spis 22. januára 2022 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“). O námietke zaujatosti rozhodol krajský súd uznesením zo 4. februára 2022 tak, že zákonnú sudkyňu nevytlúčil z prejednaní veci. Spis bol okresnému súdu vrátený 10. februára 2022. Sťažovateľka v 1. rade bola vyzvaná na úhradu súdneho poplatku za podanú námietku. Okresný súd určil termín pojednávania na 21. marec 2022, právny zástupca otca však požiadal o odročenie pojednávania. Súd nariadil pojednávanie na 6. apríl 2022, toto pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu pracovnej neschopnosti zákonnej sudkyne. Nový termín pojednávania bol určený na 26. apríl 2022. Právny zástupca sťažovateľov požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu plánovanej dovolenky, nový termín bol stanovený na 9. máj 2022. Na pojednávaní 9. mája 2022 bol vyhlásený rozsudok, ktorý bol doručovaný 27. októbra 2022. Proti rozsudku podali sťažovatelia 14. novembra 2022 odvolanie, ktoré bolo doručované na vyjadrenie otcovi 15. novembra 2022 a tento sa vyjadril 19. decembra 2023. Po vykonaní úkonov súvisiacich s doručovaním podaní v odvolacom konaní bol spis 26. apríla 2023 predložený krajskému súdu. Nad rámec už uvedených skutočností je možné uviesť, že o odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave (ako vecne príslušný súd druhej inštancie v rodinnoprávnej agende od 1. júna 2023, pozn.) uznesením č. k. 13CoP/77/2023-446 z 21. novembra 2023 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskami účastníkov konania a s obsahom okresným súdom zaslaného spisového materiálu týkajúceho sa napadnutého konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

10. Sťažovatelia ústavnou sťažnosťou namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

11. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. b) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v rodinnoprávnych veciach z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava II.

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K nastoleniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov.

14. Ústavný súd pri hodnotení okolností tohto prípadu a predovšetkým pri posudzovaní dĺžky konania zhodne s rozhodovacou činnosťou ESLP (napr. H. v. United Kingdom z 8. 7. 1987) tiež prihliadol aj na povahu konania dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloletých detí a ich osobného statusu, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02). Povaha tohto konania preto podmieňovala prísnejšie hodnotenie jeho priebehu ústavným súdom z hľadiska, či v ňom došlo nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou k zbytočným prietahom (m. m. I. ÚS 419/2015, III. ÚS 72/2019).

15. Napadnuté konanie okresného súdu nevykazuje znaky väčšej právnej náročnosti. Predmetom konania vo veci samej je rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností, ktorá spadá do bežnej rozhodovacej činnosti súdov, s jasne vymedzeným okruhom aplikovateľných právnych predpisov a stabilnou rozhodovacou činnosťou. Špecifikum konania o rozvod a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností je dané pochopiteľnou vyššou emocionálnou angažovanosťou účastníkov konania, ktorá spravidla ovplyvňuje faktickú náročnosť, najmä v prípadoch, keď rodičia nie sú jednotní v otázkach zverenia maloletých do starostlivosti či výšky výživného. Antagonistické a nenávisťné prejavy rodičov voči sebe navzájom vrátane obviňovania z porušovania telesnej integrity maloletých detí či psychického ohrozovania vyvolali potrebu vyššej ingerencie zo strany súdu, ktorý vykonal dôkazy správou kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov v rodine, správou materskej školy a správou o psychologickom poradenstve. Zvýšená potreba dokazovania mala vplyv na dĺžku trvania konania. Okresný súd bol zároveň povinný závažné tvrdenia dôsledne vyhodnocovať, chrániac tak najlepší záujem maloletých detí. Na druhej strane zmienené okolnosti evokujúce značné nepohodlie maloletých detí jednoznačne signalizujú súdu potrebu urýchleného, plynulého a sústredeného postupu.

16. Sťažovatelia zužujú okruh rozhodovania okresného súdu, keď uvádzajú, že sa o celom predmete konania s výnimkou výšky vyživovacej povinnosti dohodli. Po oboznámení sa s obsahom spisu ústavný súd zistil, že konsenzus v otázke starostlivosti o maloletých nebol prítomný od začiatku. Na pojednávaní 29. septembra sťažovateľka v 1. rade uviedla, že striedavá osobná starostlivosť nie je dobrým riešením a na rozdiel od otca preferovala výlučnú osobnú starostlivosť.

Na nasledujúcom pojednávaní 12. januára 2022 odmietla uzatvorenie dohody na pojednávaní. Návrh rodičovskej dohody bol predložený až na pojednávaní 9. mája 2022. Vzhľadom na časové súvislosti ústavný súd považuje za nekorektné tvrdenie sťažovateľky v 1. rade o tom, že okresný súd včas nerozhodol aj napriek tomu, že o takmer celom predmete konania bola uzatvorená dohoda.

17. Uvažujúc o správaní sťažovateľov v súvislosti s ich pričinením sa o dĺžku trvania napadnutého konania, ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka konania bola ovplyvnená aj úkonmi na strane sťažovateľky v 1. rade. V tejto súvislosti poukazuje ústavný súd na zrejme účelovú žiadosť sťažovateľky v 1. rade o odročenie pojednávania nariadeného na 10. november 2021 z dôvodu práceneschopnosti, pričom v ten istý deň žiadala otca, aby zabezpečil starostlivosť o deti, pretože chcela navštíviť divadelné predstavenie. Druhú žiadosť o odročenie pojednávania sťažovateľka v 1. rade podala 25. apríla 2022, dva dni pred nariadeným pojednávaním, z dôvodu kolízie pojednávania a dovolenky substitučne splnomocneného advokáta.

18. K tretiemu kritériu, a to postupu okresného súdu, ústavný súd vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Za časť konania vyznačujúcu sa prietahmi považuje obdobie doručovania podania otca z 31. marca 2021 do 14. júla 2021, keď súd doručoval účastníkom konania toto vyjadrenie spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 2. augusta 2021. Ďalším obdobím nečinnosti je obdobie od vyhlásenia rozsudku 9. mája 2022 do jeho doručovania účastníkom konania koncom októbra 2022.

19. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadost'učinenie

20. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľov svojou nečinnosťou, vo veci konal. Sťažovatelia v petite ústavnej sťažnosti navrhli, aby ústavný súd po prijatí rozhodnutia o porušení práv prikázal okresnému súdu (teraz mestskému súdu, pozn.) konať bez prietahov. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo právoplatne skončené, ústavný súd vo výroku tohto nálezu prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku nálezu).

21. Pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli porušené, zaoberal sa aj ich žiadosťou o priznanie finančného zadost'učinenia. Sťažovatelia požadovali priznanie zadost'učinenia v sume 1 500 eur každému, poukazujúc na stav pretrvávajúcej právnej neistoty a špecifický charakter konania.

22. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Zohľadňujúc predmet konania, jeho citlivý charakter a význam pre sťažovateľov vrátane charakteru, závažnosti a dĺžky prieťahov spôsobených okresným súdom, ústavný súd považoval za dôvodné priznanie finančného zadosťučinenia v sume 800 eur pre každého zo sťažovateľov (bod 3 výroku nálezu).

23. Ústavný súd zároveň v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovel tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovatelia žiadali priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 725,70 eur (bod 4 výroku nálezu).

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13 ods. 2, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,83 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Právny zástupca zastupoval súčasne troch sťažovateľov, preto sa tarifná odmena pri zastupovaní každého zo sťažovateľov znižuje o 50 %. Sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľov je platiteľom DPH, v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky sa odmena zvyšuje aj o príslušnú sadzbu DPH – 20 %. Ústavný súd nepriznal sťažovateľom nárok na náhradu trov konania za repliku, a to z dôvodu, že jej obsah je v zásade totožný s obsahom podanej ústavnej sťažnosti a nijako neprispela k objasneniu veci.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2024

Miloš Maďar
predseda senátu